

**Zinājums par Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu attiecībām saskaņā ar
Lisabonas līgumu**

**2009–2014
2013./2014. gada zinājums**

Publicēja

Direktorāts attiecībām ar valstu parlamentiem

Direktore: *Christine Verger*

E-pasts: christine.verger@ep.europa.eu

Likumdošanas dialoga nodaļas vadītāja: *Patrizia Maria Prode*

E-pasts: patrizia.prode@ep.europa.eu

Iestāžu sadarbības nodaļas vadītājs: *Francisco Juan Gómez Martos*

E-pasts: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu

Manuskriptu pabeidza *Eschel Alpermann*

E-pasts: eschel.alpermann@ep.europa.eu

2013./2014. GADA ZIŅOJUMS

SATURA RĀDĪTĀJS

Priekšvārds

1. Ievads

2. Parlamentu sadarbības galvenās norises un tendences

2.1. Parlamentu konference par ES ekonomikas pārvaldību

2.2. Dzeltēnā kartīte priekšlikumam par Eiropas Prokuratūras izveidi („EPPO izveides priekšlikums”)

2.3. Parlamentu sadarbības nostiprināšana kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) jomā

2.4. ES dalībvalstu parlamenti globālajā pārvaldībā

3. Parlamentu institucionālā sadarbība

3.1. Eiropas lietu komiteju konference (*COSAC*)

3.2. ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konference (*EUSC*)

3.3. Attiecības ar Eiropas Padomes Parlamentāro asambleju (*PACE*)

4. Starpparlamentārās sanāksmes

4.1. Starpparlamentārās komiteju sanāksmes — koncentrētāka ekspertu viedokļu apmaiņa

4.2. Divpusējas vizītes — elastīgs un efektīvs risinājums

4.3. Videokonferences — solis uz priekšu

5. „Agrīnās brīdināšanas mehānisms” — Lisabonas līguma 2. protokols

6. Informācijas apmaiņas un tīklu veidošanas līdzekļi

6.1. Starpparlamentu ES informācijas sistēma — *IPEX*

6.2. Eiropas Parlamentārās pētniecības un dokumentācijas centrs (*ECPRD*)

7. Parlamentu attiecību tendences 2009.–2014. gadā

Pielikumi

Priekšvārds

Tuvojas šā sasaukuma beigas, tāpēc mēs vēlamies šajā pēdējā gada ziņojumā izklāstīt, kā šā pilnvaru termiņu laikā risinājusies Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu sadarbība. Noslēdzoties sekmīgai mūsu sadarbībai vairāk nekā divu gadu garumā, šis ir pēdējais ziņojums, par ko mēs, priekšsēdētāja vietnieki attiecībām ar valstu parlamentiem šā pilnvaru termiņa laikā, esam atbildīgi. Šis turklāt ir pēdējais priekšsēdētāja vietnieka *Miguel Angel Martínez* ziņojums, jo, nokalpojis 22 gadus valsts parlamentā, 15 gadus Eiropas Parlamentā un vairākus gadus ieņēmis starpparlamentārus amatus, piemēram, bijis RES asamblejas priekšsēdētāja vietnieks un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas priekšsēdētāja vietnieks un priekšsēdētājs, viņš dosies pensijā. Citiem vārdiem sakot, šis ir īstais brīdis izvērtēt sasniegumus, kas gūti no Lisabonas līguma stāšanās spēkā līdz šā pilnvaru termiņa beigām, un nodot stafeti jaunievēlētajam Eiropas Parlamentam.

Kopš Konventa par Eiropas nākotni parlamentu sadarbība ir būtiski attīstījusies, un pēdējos gados tā ir īpaši palielinājusies. To apliecina, piemēram, rekordliels skaits starpparlamentāro komiteju sanāksmju, kas tiek rīkotas EP telpās un pēdējos četros gados piesaistījušas vairāk nekā pusotru tūkstoti dalībvalstu parlamentu deputātu, un nesen atsāktās komiteju apvienotās sanāksmes, ko rīko EP kopā ar prezidentvalsts parlamentu. To apliecina arī tas, ka Eiropas Parlamentārās pētniecības un dokumentācijas centrs saņem aizvien vairāk informācijas pieprasījumu salīdzināšanai un ka *IPEX* aizvien vairāk tiek uztverta kā īstā platforma dalībvalstu parlamentu informācijas apmaiņai Eiropas Savienības jautājumos, kā arī Eiropas Savienības dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konferences (*EUSC*) izlēmība, izveidojot divus jaunus parlamentu konferenču veidus.

Pēdējos divos gados saistībā ar lomu, kāda parlamentu sadarbībai paredzēta Protokola (Nr. 1) par dalībvalstu parlamentu lomu 9. pantā, priekšsēdētāju konference (*EUSC*) ir kļuvusi svarīgāka, turklāt tā ir visvairāk noteikusi, kāda būs parlamentu attiecību nākotne. Attiecīgi 2012. un 2013. gadā *EUSC* panāca vienošanos par divu jaunu starpparlamentārās pārbaudes veidu izveidi KĀDP/KDAP jomā pēc RES parlamentārās asamblejas darbības izbeigšanas un par ekonomikas pārvaldību, lai atsvērtu to, ka aizvien vairāk lēmumu kopīgi pieņem dalībvalstu valdības. Pirmās rīkotās jaunās parlamentu konferences (PK) paver izredzes uz plašāku parlamentāro pārbaudi un demokratizāciju. Neatkarīgi no *COSAC* un pašas *EUSC* šie jaunie „otrās paaudzes” parlamentu forumi apvieno dažādu jomu speciālistus. Izvirzot priekšplānā un atklāti apspriežot tēmas, par kurām līdz šim lemts ātri un aiz slēgtām durvīm Eiropas līmenī, šādi forumi var palīdzēt izveidot Eiropas sabiedrisko sfēru politikas diskusijām. Neatkarīgi no EP kompetencēm jautājums, vai šīs PK var iedibināt virzību uz lielāku ES politikas demokrātisko atbildību un parlamentāro pārbaudi, vēl paliek neatbildēts.

Šajā jaunajā kontekstā ar grūtībām saskaras *COSAC*, kas 2013. gadā Viļņā rīkoja savu 50. sanāksmi. Tas daļēji izskaidrojams ar *COSAC* sastāvu, ko galvenokārt veido ES lietu komiteju plaša profila pārstāvji, un daļēji — ar tās institucionālo raksturu un stingro reglamentu. *COSAC* vairs neatvēr pietiekamu vietu parlamentu informācijas apmaiņai un diskusijām — kas ir tās paredzētais mērķis — un drīzāk ir kļuvusi par forumu, kurā valstu un Eiropas izpildvaras pārstāvji iepazīstina parlamentu deputātus ar saviem uzskatiem. Šobrīd gandrīz divas trešdaļas referentu ir premjerministri, ministri, Eiropas Komisijas locekļi un citi izpildvaras pārstāvji. Savukārt parlamentu deputāti, kas ievada diskusiju, ir tikai 16 % no galvenajiem referentiem un līdz ar to — izņēmums. Vismaz nesenos gadījumos nolūkā diskusijas padarīt kompetentākas EP delegācijai ir izdevies pārliecināt *COSAC* prezidentūras

trijotni uzaicināt dažus EP deputātus, kas ir savas jomas speciālisti. Raisījās intensīvas starpparlamentāras diskusijas — piemērs tam, kas būtu iespējams, ja vien netrūktu gribas.

Lisabonas līguma 2. protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu noteikumu ieviešana palīdzēja uzlabot dalībvalstu parlamentu informētību par ES tiesību aktu projektiem agrīnā izstrādes posmā, kaut arī parlamenti/palātas nolūkā izmantot šo agrīnās brīdināšanas mehānismu izmaiņas savos iekšējos noteikumos īstenoja dažādos veidos un ne vienādi sekmīgi. Tas, ka dalībvalstu parlamenti tikai divreiz izmantojuši „dzeltenu kartīti”, panākot 2. protokolā paredzētās obligātās pārskatīšanas procedūras sākšanu, apliecina, ka dalībvalstu parlamenti nav bloķējuši ES tiesību aktu pieņemšanu. Gluži pretēji — lielais skaits dokumentu, ko dalībvalstu parlamenti iesnieguši sakarā ar tiesību aktu projektu saturu, salīdzinājumā ar relatīvi mazo skaitu pamatotu atzinumu, kuros paustas bažas par subsidiaritāti (proporcija ir aptuveni 4,5 pret 1), liecina par aizvien lielāku interesi aktīvi piedalīties ES līmeņa politiskajās diskusijās.

Starpparlamentārās komiteju sanāksmes (SKS) pēdējos gados izskatīja agrīna likumdošanas posma dokumentus (jo īpaši dokumentus, kas saistīti ar daudzgadu finanšu shēmas pieņemšanu, piemēram, būtiskas reformas tādās ES politikas jomās kā reģionālā politika, lauksaimniecības un zivsaimniecības politika, daudzgadu izdevumu programmas), savukārt IKM izmantošana pirmslikumdošanas dialogam ar dalībvalstu parlamenti 2013. gadā samazinājās, cita starpā arī tāpēc, ka Komisija iesniedza mazāk attiecīgu priekšlikumu. Taču Eiropas Parlaments nedz aktīvi piedalās pirmslikumdošanas politiskajā dialogā starp Komisiju un dalībvalstu parlamenti (tā sauktā Barrozu iniciatīva), nedz to sistemātiski uzrauga. Kopumā kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā ekspertu savstarpējo sanāksmju skaits ir pieaudzis — laikposmā no 2010. līdz 2014. gadam notikušas 58 SKS, kā arī sešas apvienotās parlamentārās sanāksmes (APS) un piecas komiteju apvienotās sanāksmes (KAS). Gadu gaitā SKS ir kļuvušas par veidu, kā parasti rīko sanāksmes ar dalībvalstu parlamenti, kurās piedalās komitejas pilnā sastāvā, taču tas nav liedzis rīkot citādas sanāksmes, piemēram, uzaicinot tikai komiteju priekšsēdētājus vai ar pastāvīgiem ielūgumiem dalībvalstu parlamenti. Iespēja, kas tiks izpētīta vairāk un kam Eiropas Parlamentā un dažos dalībvalstu parlamentos jau ir izpildīti tehniskie priekšnosacījumi, ir videokonferenču izmantošana, kas ļautu rīkot vēl vairāk sanāksmju, kuras atbilstu ekspertu, piemēram, referentu, savstarpējās informācijas apmaiņas specifiskajām vajadzībām.

Šajā ziņojumā līdztekus faktiem un skaitļiem mēs iepazīstinām arī ar dažām parlamentu attiecību tendencēm, kas veidojušās pēdējos gados, un tās ir šādas: lielāka dalībvalstu parlamentu oficiālā iesaiste ES institucionālajā struktūrā; attīstās lielākā mērā institucionālas formas Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu sadarbībai dažādās nozarēs, un jāpārdomā, kāda loma un funkcijas ir COSAC kā parlamentu informācijas apmaiņas forumam; mazāk tiek rīkotas lielas sanāksmes par vispārīgiem politiskiem jautājumiem, kurām ir ierobežota tiešā ietekme uz parlamentu darbu, un attiecīgi vairāk tiek rīkotas specializētas sanāksmes par konkrētu politiku vai tiesību aktu projektiem; un, visbeidzot, tādu elastīgu un vajadzībām piemērotu sanāksmju modeļu izveide, ko var rīkot videokonferenču veidā.

Nākamo EP sasaukumu gaida jaunas grūtības parlamentu sadarbības jomā, kuras rada aizvien smagākie ekonomiskie apstākļi, lielāka starptautiskā konkurence, ģeostatēģiskās un politiskās situācijas nepastāvība un vispārizplatītā pilsoņu vienaldzība un vilšanās pašreizējā Eiropas integrācijas procesā. Jo īpaši pēdējā aspektā parlamentu sadarbība var palīdzēt atdzīvināt Eiropas projektu. Demokrātiju nevar uzspiest no augšas, tā var plaukt vien tad, ja

pilsoņi piedalās procesā un visas iestādes visos līmeņos efektīvi un saskaņoti izmanto savas tiesības un pilda savus pienākumus. Tas nozīmē, ka parlamentārā pārbaude un pārraudzība nepieciešama līmenī, kurā tiek pieņemti lēmumi. Spriedze un domstarpības vienmēr būs neizbēgamas; vissvarīgākā ir griba konstruktīvi sadarboties, lai tās pārvarētu un lai tuvinātu Eiropas Savienības un dalībvalstu politiku Savienības pamatprincipiem un tās galvenajiem mērķiem, kas minēti LES 2. un 3. pantā.

Miguel Ángel Martínez
priekšsēdētāja vietnieks

Othmar Karas
priekšsēdētāja vietnieks

1. Ievads

Trešoreiz kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā mēs nākam klajā ar gada ziņojumu par to, kā risinājušās Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu attiecības. Atšķirībā no iepriekšējiem šajā gada ziņojumā par 2013./2014. gadu nav skatīta tikai attiecīgā perioda norises. Tajā aplūkotas arī parlamentu sadarbības ilgtermiņa tendences un perspektīvas. Tuvojoties šā pilnvaru termiņa beigām un četrus gadus pēc tam, kad stājušies spēkā jaunie Lisabonas līguma noteikumi par parlamentu sadarbību un dalībvalstu parlamentu lomu, pienācis laiks izvērtēt, kā noritējusi jaunā līguma īstenošana. Šajā nolūkā gada ziņojumam pievienota pēdējā nodaļa par parlamentu sadarbības tendencēm 2009.–2014. gadā.

2. Parlamentu sadarbības galvenās norises un tendences

2.1. Parlamentu konference par ES ekonomikas pārvaldību

Neseni notikumi Eiropas ekonomikas pārvaldībā, tostarp starpvaldību Līguma par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību (LSKP) pieņemšana un vairāku tiesību aktu — t. s. „sešinieka” un „divnieka” — pieņemšana, reaģējot uz ekonomikas un finanšu krīzi, ir ievērojami pārveidojuši Eiropas pārvaldību. Šie notikumi reizē arī raisījuši dažādas bažas, jo īpaši par demokrātisko leģitimitāti un atbildību. Kaut arī šie pamatprincipi jāgarantē līmenī, kurā tiek pieņemti un īstenoti lēmumi, Eiropas Parlaments jau ilgi uzskata, ka parlamentu sadarbībai šajā sakarā ir ļoti svarīga papildinoša loma¹. Pēc ekonomikas pārvaldības jomā iesaistīto EP komiteju — proti, Ekonomikas un monetārās komitejas (ECON), Budžeta komitejas (BUDG) un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas (EMPL) — iniciatīvas un ar ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konferences atbalstu šādai sanāksmei EP 2012. gada februārī sāka organizēt parlamentu konferenci par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai.

Gadu vēlāk, 2013. gada janvārī, šī sanāksme nonāca jaunā attīstības posmā un tika pārdēvēta par Eiropas parlamentāro nedēļu par Eiropas pusgadu. Šajā nedēļā rīkotās trīs starpparlamentārās komiteju sanāksmes apmeklējuma ziņā bija vissekmīgākās — kopā tajās piedalījās 100 dalībnieku no 33 parlamentu palātām (no 26 dalībvalstīm) un aptuveni 70 EP deputātu. Diskusiju centrā bija Eiropas pusgads, demokrātija un subsidiaritāte, Eiropas pusgada ietekme uz taupības pasākumiem un izaugsmes perspektīvām, cīņa pret jauniešu bezdarbu, ekonomikas korekciju programmu sociālā ietekme dalībvalstīs, kas saskaras ar finansiālām grūtībām, kā arī ES budžeta loma, palīdzot dalībvalstīm sasniegt savus ar Eiropas pusgadu saistītos mērķus.

Vēstulē, kas pēc pasākuma tika nosūtīta visu dalībvalstu parlamentu priekšsēdētājiem, EP priekšsēdētājs *M. Schulz* uzsvēra, ka šīs debates „ļāva dalībniekiem sevišķi konstruktīvā gaisotnē un patiesas sadarbības garā apspriest dažādās pusgada prioritātes un politikas jomas, kā arī mācīties no citu pieredzes to uzlabošanā un īstenošanā” un ka tas „nostiprina Eiropas pusgada demokrātisko dimensiju gan valstu, gan ES līmenī”.

Savukārt LSKP noteikumos paredzēts rīkot parlamentu konferenci, „lai apspriestos par budžeta politiku un citiem jautājumiem, uz ko attiecas šis līgums”². Parlamentu priekšsēdētāju konferencē Nikosijā 2013. gada aprīlī tika panākta vienošanās īstenot LSKP

¹ Sk. Eiropas Parlamenta 2011. gada 1. decembra rezolūciju par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai, preambula, E, F un J apsvērumi.

² LSKP 13. pants.

13. panta noteikumus. Tas paver jaunas parlamentārās kontroles iespējas, ekonomikas pārvaldības ietvaros īstenojot intensīvāku parlamentu sadarbību. Katru rudenī Padomes prezidentvalsts parlamentam savās telpās jāorganizē viena konference. Otru konferenci Briselē EP telpās kopīgi rīko EP un tās dalībvalsts parlaments, kura ir Padomes prezidentvalsts gada pirmajā pusē.

Pildot šo vienošanos, pirmā 13. pantā paredzētā konference notika Viļņā 2013. gada 16. un 17. oktobrī. Parlamentu pārstāvji apsprieda plašu jautājumu klāstu saistībā ar ES ekonomikas pārvaldību, piemēram, sistēmu ekonomikas pārvaldībai pēc krīzes, banku savienību un finansiālo integrāciju Eiropas Savienībā, kā arī budžeta konsolidāciju un strukturālās reformas Eiropā.

Otro konferenci par ekonomikas pārvaldību kopīgi rīkoja EP un Grieķijas parlaments EP telpās Briselē 2014. gada 20.–22. janvārī. Konferencē piedalījās rekordliels skaits dalībnieku. Trīs dienu pasākumā, kas sniedza iespēju apspriest dažnedažādus jautājumus — no stingrākas budžeta uzraudzības ekonomiskajā un monetārajā savienībā līdz ekonomikas korekciju programmu demokrātiskajai leģitimitātei —, piedalījās aptuveni 150 dalībvalstu parlamentu deputāti, 60 Eiropas Parlamenta deputāti un 100 dalībvalstu parlamentu ierēdņi. Tāpat kā iepriekšējos gados, konferencē notika gan vairākas plenārsēdes, gan vienlaicīgas Ekonomikas un monetārās komitejas, Budžeta komitejas un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas sanāksmes. Vērts piezīmēt, ka EP 2014. gada darba grafikā ieviests jauninājums — tagad tajā norādīta īpaša Eiropas parlamentārā nedēļa, kurā notiks šis pasākums. Nākamā LSKP 13. pantā paredzētā konference notiks Romā 2014. gada rudenī.

2.2. Dzeltenā kartīte priekšlikumam par Eiropas Prokuratūras izveidi („EPPO izveides priekšlikums”)

Lisabonas līgumu bieži dēvē par parlamentu līgumu, lielā mērā tāpēc, ka tā 2. protokols piešķir dalībvalstu parlamentiem tiesības uzraudzīt, vai ES tiesību aktu projekti atbilst subsidiaritātes principam. 2012. gadā pirmoreiz kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā pret Komisijas priekšlikumu tika sākta tā saukta dzeltenās kartītes procedūra, kas nozīmē, ka iestādei, kura iesniegusi priekšlikumu, tas obligāta jāpārskata. Komisija 2012. gada 12. septembrī nolēma atsaukt tā saukto Monti II priekšlikumu, taču nevis tāpēc, ka tas neatbilda subsidiaritātes principam, bet tāpēc, ka tā secināja, ka priekšlikums diez vai „gūs nepieciešamo EP un Padomes politisko atbalstu, lai to pieņemtu”.

2013. gadā tika sākta vēl viena obligātā pārskatīšanas (dzeltenās kartītes) procedūra. Dalībvalstu parlamenti/palātas iesniedza 13 pamatotus atzinumus par priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidi³.

Pamatotajos atzinumos bija izteikti vairāki iebildumi pret šo priekšlikumu, tostarp par to, ka Komisija nav ievērojusi vairākus būtiskus procedūras noteikumus, t. i., Komisijas paskaidrojuma rakstā nav iekļauts sīki izstrādāts ziņojums; nav pietiekami pamatota EPPO izveides pievienotā vērtība salīdzinājumā ar dalībvalstu tiesu sistēmām; atzinumos bija pausta pārliecība, ka EPPO „pārvalstiskais modelis” nesamērīgi ierobežotu dalībvalstu pašreizējo suverenitāti krimināltiesību jomā, un dota priekšroka esošo sadarbības veidu, piemēram,

---

³ COM (2013) 534. Šie pamatotie atzinumi atbilda 18 balsīm no 56, tādējādi pārsniedzot sliekšni, kāds noteikts tiesību aktu projektiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā (pamatojoties uz LESD 76. pantu).

OLAF, nostiprināšanai vai profilaktisku pasākumu ieviešanai attiecībā uz pieteikšanos ES līdzekļiem.

Mēneša laikā Komisija nāca klajā ar pamatoto atzinumu analīzi.⁴ Par katru iebildumu tā secināja, ka priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam. Tāpēc Komisija kopumā secināja, ka priekšlikums nav jāatsauc vai jāgroza un ka priekšlikumu var paturēt. Komisija gan piebilda, ka šos pamatotos atzinumus tā ņems vērā likumdošanas procesā. Eiropas Parlaments nesēn pirmajā lasījumā pieņēma savu nostāju, kuras pamatā ir Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojums⁵.

2.3. Parlamentu sadarbības nostiprināšana kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) jomā

Ņemot vērā Varšavā 2012. gadā notikušās ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konferences secinājumus, Pafā (Kiprā) notika pirmā parlamentu konference par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) jautājumiem. Tās laikā tika noteikta turpmāko sanāksmju darba kārtība, piemēram, delegāciju lielums, EP līdzdalība sanāksmju organizēšanā un sanāksmju biežums.

2013. gadā notika otrā un trešā konference par KĀDP un KDAP jautājumiem: 24. un 25. martā Dublinā to organizēja Īrijas parlamenta (*Oireachtas*) palātas, uzmanību pamatā pievēršot konfliktu novēršanai, visaptverošai pieejai Āfrikas raga jautājumam un Tuvo Austrumu miera procesam, savukārt 4.–6. septembrī Viļņā to organizēja Lietuvas Seims, galvenokārt pievēršoties Austrumu partnerībai, Eiropadomes 2013. gada decembra sanāksmei par aizsardzību un Sīrijai.

Gatavojoties abām konferencēm, Eiropas Parlaments cieši sadarbojās ar prezidentvalsts parlamentu konferences organizēšanā (programma un uzaicinātie referenti), secinājumu izstrādē, kā arī pašreizējā reglamenta pārskatīšanas darbā.

Saskaņā ar ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konferences lēmumiem un pirmās PK secinājumiem *ad hoc* pārskatīšanas komiteja šobrīd veic šo konferenču praktisko aspektu sākotnējo pārskatīšanu nolūkā iesniegt priekšlikumus izskatīšanai parlamentu priekšsēdētāju konferencē, kas notiks Romā 2015. gada pavasarī. Šo ieteikumu centrā ir ierosinājums mēģināt uzlabot konferenci uz tās pašreizējā reglamenta pamata, piemēram, nodrošinot koncentrētākas debates, veidojot paralēlus seminārus un izstrādājot īsākus darba secinājumus. Vēl tiek apspriesti priekšlikumi, kuros aicināts pārveidot konferenci par pilnvērtīgu parlamentāro asambleju. Eiropas Parlaments saskaņā ar 2010. gadā Stokholmā notikušās ES parlamentu priekšsēdētāju konferences secinājumiem šādas izmaiņas neatbalsta.

2.4. ES dalībvalstu parlamenti globālajā pārvaldībā

Pēdējos gadu desmitos valdības ir izveidojušas lielu skaitu starptautisku organizāciju un neformālu grupu. Daudzās šajās struktūrās valdības vai to pārstāvji pieņem lēmumus vai politikas nostādnes, kas ietekmē cilvēkus visā pasaulē. Globālo pārvaldību nevar atstāt tikai

⁴ COM (2013) 851, 2013. gada 27. novembra paziņojums.

⁵ Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 25. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko vairākus tādus tiesību aktus tiesiskuma jomā, kuros paredzēta regulatīvās kontroles procedūras izmantošana, pielāgo Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantam, P7_TC1-COD(2013)0220.

valdību un diplomātu ziņā — tajā jāiesaista iedzīvotāji un viņu ievēlētie pārstāvji. Šajā procesā jāpiedalās parlamentu deputātiem. Kaut arī nesenā pagātnē ir panākti uzlabojumi un daudzām no šīm organizācijām ir parlamentārā dimensija, situācija vēl ne tuvu nav apmierinoša.

Tāpēc *Miguel Angel Martínez* un *Othmar Karas*, Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietnieki attiecībām ar valstu parlamentiem, organizēja parlamentāro forumu „ES dalībvalstu parlamenti globālajā pārvaldībā”. Pasākums notika 2014. gada 18. februārī Eiropas Parlamenta telpās Briselē. Tajā piedalījās 28 deputāti no 14 valstu parlamentu 16 palātām, astoņi Eiropas Parlamenta deputāti, ES iestāžu, starptautisko organizāciju un NVO pārstāvji.

Konferences dalībnieki aktīvās debatēs apsprieda parlamentu un demokrātijas lomu „globālās iekšpolitikas” laikmetā, Eiropas parlamentu darbību starptautiskās organizācijās un forumos un iepazīstināja ar globālām iniciatīvām un tīkliem, kas apvieno parlamentu deputātus, kuri strādā ar vieniem un tiem pašiem jautājumiem⁶.

3. Parlamentu institucionālā sadarbība

3.1. Eiropas lietu komiteju konference (COSAC)

2013. gadā Viļņā COSAC, Eiropas lietu komiteju konference, kas izveidota 1989. gadā Parīzē, atzīmēja savu 50. plenārsēdi. Šī konference ir unikāla ar to, ka tas ir vienīgais Lisabonas līgumā (1. protokolā) ietvertais parlamentu sadarbības forums. COSAC virzību un darbu galvenokārt nosaka Padomes prezidentvalsts parlaments. To atbalsta prezidentūras trijotne, kuras pastāvīgais loceklis ir arī Eiropas Parlaments, un tā var paļauties uz organizatorisko atbalstu, ko sniedz neliels sekretariāts EP telpās un valsts parlamenta norīkota ierēdņa (pastāvīgā locekļa) vadībā.

Virzība uz pieeju, kuras pamatā ir lielāka vienprātība, sākās 2011. gadā, kad COSAC prezidentvalsts bija Polija, un pilnībā īstenojās 2013. gadā. Šajā laikā, kad prezidentvalstis bija Īrija un Lietuva, Eiropas Parlaments sniedza būtisku ieguldījumu COSAC darbā. Abās plenārsēdēs Dublinā un Viļņā aktīvi piedalījās vairāki Eiropas Parlamenta deputāti. Īrijas parlaments (*Oireachtas*) un Lietuvas Seims ielūdza četrus Eiropas Parlamenta deputātus piedalīties 49. un 50. COSAC plenārsēdē galveno referentu statusā un vienu Eiropas Parlamenta deputātu — pirmā atbildes runas teicēja statusā. Viņu runas un atbildes uz klātesošo jautājumiem palīdzēja raisīt patiešām Eiropas līmeņa un starpparlamentāras debates par tādiem jautājumiem kā attīstības politika, Eiropas Parlamenta 2014. gada vēlēšanas, demokrātiskā leģitimitāte Eiropas Savienībā, stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošana un paplašināšanās un kaimiņattiecību politika. Turklāt EP delegācijās Dublinā un Viļņā piedalījās arī vairāku EP komiteju locekļi, līdz ar to debatēs varēja iesaistīties EP deputāti, kas ir apspriesto tēmu speciālisti.

Ar apmierinājumu var arī piebilst, ka diskusijās aktīvi piedalījās citu parlamentu pārstāvji, kas palīdzēja COSAC debates padarīt vēl dzīvīgākas. Tas, ka galvenie referenti bija gan no dalībvalstu parlamentiem, gan no EP, noteikti nostiprināja COSAC sanāksmju debašu starpparlamentāro raksturu. Starpparlamentāro raksturu papildināja arī bijušā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Pat Cox* uzaicināšana uz plenārsēdi Viļņā, kur viņš uzstājās ar

---

⁶ Visi sanāksmes dokumenti un pamatinformācija pieejama konferences tīmekļa vietnē: <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>.

pārliecinošu runu par Eiropas Parlamenta parlamentāro diplomātiju, kuras piemērs bija viņa misija Ukrainā.

Abi prezidentūras parlamenti sekmīgi mēģināja uzlabot un atdzīvināt *COSAC* sanāksmes, *inter alia* ieviešot paneļdiskusijas, nodrošinot forumu jauniešiem, kas pārstāv minoritātes, iepļānojot (labi apmeklētas un aktīvas) neformālas pusdienlaika sesijas par parlamentu praksi selektīvā ES pārbaudē un par dalībvalstu parlamentu lomu ES lēmumu pieņemšanas procesa veidošanā un pārbaudē. Prezidentvalsts Lietuva organizēja ne vien kārtējo *COSAC* sanākumi, bet arī virkni saistītu papildpasākumu, piemēram, Baltijas jūras valstu parlamentāro forumu un pirmo *COSAC* sieviešu forumu, un šādu iespēju varētu vairāk apsvērt arī turpmāk.

Pirms *COSAC* plenārsēdēm parasti notiek galveno politisko grupu sanāksmes, kuras vada EP delegācijas līdzpriekšsēdētājs vai līdzpriekšsēdētāji. Prezidentvalsts Lietuva pirmoreiz aicināja *COSAC* dalībniekus no valstu parlamentiem reģistrēties sanāksmei, tostarp norādīt savu politisko piederību, un tas atviegloja grupu sanāksmju organizēšanu un ievērojami palielināja apmeklētību. *COSAC* 50. sanāksmes protokols bija pirmais, kurā norādīta referentu politiskā piederība, un tas veicināja *COSAC* politizāciju.

2013. gada *COSAC* sanāksmēs un divreiz gadā sniegtajos ziņojumos bija skaidri redzams, ka daļa dalībvalstu parlamentu ir neapmierināti ar savu nepietiekamo iesaisti Eiropas lietās, tostarp ar savām pilnvarām uzraudzīt attiecīgo valdību darbu. Šie parlamenti aktīvi iestājas par lielāku lomu Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā, jo īpaši likumdošanas procesā, vienalga — ar grozījumiem Līgumā vai bez. Līdz ar to EP delegācijai kā ES iestādes pārstāvei laiku pa laikam nācās uzstāt, ka ES Līgumi ir jāievēro. Pieņemot sanāksmes priekšlikumus un secinājumus, EP delegācijai bija arī jāatgādina dalībvalstu parlamenti, ka arī Eiropas Parlaments ir *COSAC* loceklis un ka līdz ar to pieņemtajos tekstos jāņem vērā loma un prerogatīvas, kādas ir EP kā Savienības iestādei. Gadījumos, kad šāda pieeja izrādījās nesekmīga, EP delegācijai nācās distancēties no pieņemtajiem lēmumiem, uzverot, ka tā noraida „ikvienu (..) priekšlikuma interpretāciju, kas nesaskanētu ar Līgumu burtu un garu (..) un valstu un Eiropas parlamentāro iestāžu pašreizējo līdzsvaru”.

3.2. ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konference (*EUSC*)

*EUSC ir parlamentu sadarbības koordinācijas struktūra, kas katru gadu pavasarī rīko sanāksmes tajā valstī, kas iepriekšējā gada otrajā pusgadā bija ES Padomes prezidentvalsts. Pirms EUSC tiek rīkota iesaistīto valstu ģenerālsekretāru sagatavošanās sanāksme*⁷.

ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konferencē, kura notika Nikosijā 2013. gada 21.–23. aprīlī un kurā aktīvi piedalījās priekšsēdētājs *Martin Schulz*, tika panākta vienošanās par LSKP 13. panta īstenošanas kārtību (sk. 2.1. iedaļu).

Apspriežot ES dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta lomu demokrātijas un cilvēktiesību stāvokļa uzlabošanā trešās valstīs, priekšsēdētāji uzsvēra, ka līdzīgas funkcijas struktūru partnerība un atbalsts varētu palīdzēt izveidot labi funkcionējošus parlamentus, kam vajadzētu būt raksturīgai savstarpējai cieņai, vienlīdzīgai un efektīvai pārstāvniecībai, pārredzamībai, atbildībai un efektivitātei gan valsts, starptautiskā līmenī. Priekšsēdētāji

---

⁷ Visi dokumenti par *EUSC* un ģenerālsekretāru sagatavošanās sanāksmēm ir pieejami *IPEX* tīmekļa vietnē: www.ipex.eu.

mudināja valstu parlamentus un Eiropas Parlamentu darboties šajā jomā, tostarp sniegt tehnisko palīdzību, īstenojot apmaiņas un mērķsadarbības programmas.

Priekšsēdētāji apsprieda arī to, kā tuvināt pilsoņus Eiropas Savienībai, un secināja, ka parlamentiem būtu jāsekmē debates par ES jautājumiem (gan valsts, gan starpparlamentārā līmenī) un ka parlamentu sadarbībai vajadzētu ietvert informācijas apmaiņu par to, kā panākt papildu impulsu, lai uzlabotu pilsoņu informētību par viņu tiesībām un ES jautājumiem vispār. Priekšsēdētāji īpaši uzsvēra, ka pilsoņi jānodrošina izmantot vēlēšanu tiesības un ka nolūkā veicināt pilsoņu dalību Eiropas Parlamenta vēlēšanās jānodrošina, lai pilsoņiem būtu pilnīgi skaidra ES līmenī pieņemto lēmumu nozīme un ietekme uz viņu dzīvi.

Saistībā ar jautājumu, ko parlamenti varētu darīt, lai taupības laikā stiprinātu sociālo kohēziju, priekšsēdētāji uzsvēra, ka Eiropas Savienības dalībvalstu parlamentiem ir jānodrošina, ka Eiropas pusgadu īsteno demokrātiski un pārredzami, ievērojot demokrātiskās atbildības principu. Parlamentiem turklāt vajadzētu ciešāk iesaistīties pamatīgāku ekonomisko un sociālo reformu sistēmas izstrādē un īstenošanā valsts līmenī.

Priekšsēdētāji arī atzinīgi novērtēja pastiprinātos centienus popularizēt *IPEX* (sk. 6.1. iedaļu) kā galveno tehniskā atbalsta līdzekli informācijas apmaiņai starp ES dalībvalstu parlamentiem un Eiropas iestādēm par jautājumiem, kas saistīti ar ES. Viņi atbalstīja priekšlikumu, ka *IPEX* līdzās pašreizējai parlamentu priekšsēdētāju konferences tīmekļa lapai vajadzētu būt arī dokumentiem turpmākām parlamentu konferencēm (sk. 2.1. un 2.3. iedaļu).

3.3. Attiecības ar Eiropas Padomes Parlamentāro asambleju (PACE)

2007. gadā parakstītā vienošanās starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Padomes Parlamentāro asambleju noteica, ka abām iestādēm jātiecas uz labāku sadarbību un pasākumu koordināciju. Abas iestādes attiecīgi grozīja savu reglamentu, īpaši uzsverot efektīvas abu pušu attiecīgo komiteju darba attiecības. EP Priekšsēdētāju konference turklāt ir regulāri sazinājusies ar PACE Politisko grupu priekšsēdētāju komiteju, lai izvērtētu attiecības un noteiktu jomas, kurās nepieciešami uzlabojumi. Tā sauktā apvienotā neformālā struktūra, ko veido EP komiteju un PACE pārstāvji, vienojās par procedūru, kā Eiropas Parlamentu iesaistīt Eiropas Cilvēktiesību tiesas tiesnešu nominēšanā.

Taču vairākkārt ir norādīts, ka vienošanās un deklarācijas pārāk reti tiek īstenotas konkrētā darbībā. Jo īpaši attiecībā uz pamattiesību uzraudzību pastāv risks, ka abās asamblejās tiks izveidotas paralēlas struktūras un paralēli standarti. Gaidāmā Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai radīs labu iespēju novērst aizvien lielākas neauglīgas konkurences risku.

Domstarpības ES Ministru padomē ir aizkavējusi Eiropas Savienības pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Cerams, pievienošanās notiks 2014. gadā. Ja tā tiešām notiks, pavērsies iespēja ciešākai Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes sadarbībai politiskā un administratīvā līmenī. 2014. gada 9. janvāra Priekšsēdētāju konferences sanāksmē ar Parlamentārās asamblejas Politisko grupu priekšsēdētāju komiteju tika uzsvērts, ka jautājumos, kas ir svarīgi abām iestādēm, starp tām nepieciešama lielāka papildināmība un labākas sinerģijas. EP priekšsēdētājs *M. Schulz* savā runā Parlamentārās asamblejas 2014. gada ziemas sanāksmē pauda atbalstu dziļākai un ilgtspējīgai sadarbībai, jo īpaši vēlēšanu novērošanas jomā.

4. Starpparlamentārās sanāksmes

4.1. Starpparlamentārās sanāksmes — koncentrētāka ekspertu viedokļu apmaiņa

Pēdējos gados izveidoti trīs galvenie starpparlamentāro sanāksmju modeļi, lai nodrošinātu forumus informācijas un viedokļu apmaiņai par konkrētām tēmām. Starpparlamentārās komiteju sanāksmes (SKS) ir sanāksmes, ko rīko pēc vienas vai vairāku EP komiteju iniciatīvas un kuras palīdz rīkot Direktorāts attiecībām ar valstu parlamentiem. Tajās piedalās specializēto EP komiteju un attiecīgo dalībvalstu parlamentu komiteju locekļi. Šīs sanāksmes nevajadzētu jaukt ar komiteju apvienotajām sanāksmēm (KAS) vai apvienotajām parlamentārajām sanāksmēm (APS), kuras kopīgi organizē Eiropas Parlaments un ES Padomes prezidentvalsts parlaments. APS ir sanāksmes par vispārīgiem politiskiem jautājumiem, savukārt KAS ir EP nozaru komiteju un dalībvalstu parlamentu komiteju sanāksmes, ko galvenokārt rīko par politikas jomām, kurās ES ir likumdošanas pilnvaras saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

2013. gadā notika 17 starpparlamentārās komiteju sanāksmes un semināri. Tik daudz SKS līdz šim vēl nebija noticis, un tajās piedalījās 14 pastāvīgās un īpašās EP komitejas. Sanāksmēs kopā piedalījās 357 dalībvalstu parlamentu deputāti (un deviņi no trešām valstīm) un 396 EP deputāti. Apspriesto tēmu klāsts sniedzās no pilsoņu brīvas pārvietošanās līdz Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgamam (kā sakarā spēkus apvienoja trīs ar šo jautājumu vistiešāk saistītās EP komitejas), vienotajiem Eiropas tirdzniecības noteikumiem un Eiropas aizsardzības nākotnei. Turklāt Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja kopā ar attiecīgo Lietuvas komiteju rīkoja komiteju apvienoto sanāksmi par ES iekšējo enerģijas tirgu 21. gadsimtam — vienu no Lietuvas prezidentūras vissvarīgākajām prioritātēm. Šo sanāksmi apmeklēja 32 dalībvalstu parlamentu deputāti (un četri deputāti no trešām valstīm).

Līdzās Eiropas parlamentārajai nedēļai (sk. 2.1. iedaļu) visvairāk apmeklētā starpparlamentārā sanāksme bija Juridiskās komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas SKS „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide: situācija policijas un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās”, kuru apmeklēja 35 deputāti no 21 valstu parlamenta (26 palātām), tostarp no Horvātijas un Norvēģijas. Taču panākumus nevar mērīt ar skaitļiem vien, jo, tāpat kā iepriekšējos gados, nolūkā risināt koncentrētākas diskusijas vairākas 2013. gada sanāksmes tika speciāli rīkotas tikai priekšsēdētājiem.

Salīdzinājumā ar 2012. gadu SKS apspriesto jautājumu loks 2013. gadā vairs nebija tik ļoti saistīts ar Parlamenta komiteju likumdošanas darba kārtību un *inter alia* ietvēra tādus plašākus jautājumus kā „Vai pilsoņi var brīvi pārvietoties?”, „Politikas saskaņotība attīstībai: Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu kopīga darba iespējas”, „Sieviešu atbilde uz krīzi” un „Eiropas aizsardzības nākotne”. Joprojām gan notika arī sanāksmes par konkrētiem likumdošanas priekšlikumiem (piemēram, par dzimumu līdzsvaru uzņēmumu valdēs, vienotajiem Eiropas tirdzniecības noteikumiem un Eiropolu).

2013. gadā SKS papildināja vairāki jaunievedumi, piemēram, sanāksmes par ES tiesību aktu vienlīdzīgu un efektīvu piemērošanu (vides jomā), ES stratēģiskā satvara un rīcības plāna īstenošanu (cilvēktiesību un demokrātijas jomā) un izdevumu parlamentāro pārbaudi. 2013. gadā (un 2014. gadā) tika turpināta vēl viena nesen sāкта darbība — atklātas parlamentu diskusijas par ekonomikas pārvaldību papildus aiz slēgtām durvīm norītošajai starpvaldību lēmumu pieņemšanas procedūrai. Šai tendencei turpinoties, nākotnē varētu

izveidoties jauna veida starpparlamentāra platforma — forums parlamentārajai pārbaudei, ES tiesību aktu faktiskās īstenošanas pārbaudei un jautājumu izvirzīšanai atklātai apspriešanai Eiropas līmenī, kurā valdības pieņem lēmumus sasteigti. Īsumā — izveidotos pamats lielākai demokrātiskajai atbildībai un kontrolei.

4.2. Divpusējas vizītes — elastīgs un efektīvs risinājums

Dalībvalstu parlamentu/palātu ierosinātās divpusējās vizītes sniedz neformālāka un koncentrētāka dialoga iespēju. Eiropas Parlaments sniedz loģistisku atbalstu, nodrošinot sanāksmju telpas un tulkošanu, kā arī sedzot izmaksas par darba pusdienām tā telpās.

Tāpat kā iepriekšējos gados, divpusējās vizītes 2013. gadā notika diezgan bieži, un visaktīvākais bija Apvienotās Karalistes parlaments (abas palātas). Iespējams, divpusējo vizīšu potenciāls nav pilnībā izmantots, jo šo svarīgo parlamentu sadarbības iespēju izmantoja tikai 19 parlamentu palātas (tostarp Ziemeļu Padome). Tas ir ļoti pārsteidzoši, jo šādās sanāksmēs dalībvalstu parlamentu deputāti var paši noteikt darba kārtību un apspriest ar svarīgiem Eiropas Parlamenta pārstāvjiem jautājumus, kas viņus pašus interesē. 2013. gadā notika vairāk (13) divpusējo vizīšu ierēdņu līmenī; šo iespēju iekšējo arodmācību vajadzībām izmantoja septiņas palātas. Pilnīgs pārskats par 43 divpusējām vizītēm, kuras notika 2013. gadā un kurās piedalījās 124 deputāti un 167 ierēdņi no dalībvalstu parlamentiem, ir sniegts III pielikumā.

4.3. Videokonferences — solis uz priekšu

Videokonferences paver daudz parlamentu sadarbības iespēju. Dažos pēdējos gados EP dienesti ir izstrādājuši tehnisku risinājumu, kas ļauj rīkot videokonferences ar izcīlu attēla un skaņas kvalitāti un tulkošanu vairākās valodās.

Kopš 2013. gada Eiropas Parlamentā šī tehnoloģija ir pieejama kā pastāvīgs pakalpojums, un tā oficiālo atklāšanu papildināja vairāki popularizēšanas pasākumi. 2013. gada septembrī ar jaunās tehnoloģijas iespējām ES lietu ierēdņi no dalībvalstu parlamentiem varēja iepazīties daudzvalodu tiešraides videokonferencē, kurā piedalījās EP Briselē, Lietuvas parlaments Viļņā un Portugāles parlaments Lisabonā. Eiropas Parlaments ir piedāvājis arī dalībvalstu parlamentiem pievienoties kādai no tā regulārajām parlamentu sanāksmēm videokonferences veidā un ir iecerējis to, kad vien iespējams, darīt arī turpmāk.

Praktisku iemeslu dēļ jaunajai sistēmai vēl ir daži ierobežojumi, piemēram, ar šo tehnoloģiju aprīkotu EP sanāksmju telpu skaits, dalības vietām pieejamo tulkošanas kanālu skaits un maksimālais skaits, cik šādu videokonferenču ar tulkošanu EP katru nedēļu var sarīkot. Turklāt ir svarīgi piebilst, ka videokonferenci ar dalībvalsts parlamentu ir iespējams sarīkot tikai tad, ja dalībvalsts parlamentā izmantotais aprīkojums atbilst tiem pašiem tehniskajiem standartiem, kam atbilst EP sistēma. Pieredze liecina, cik svarīgi ir pirms videokonferences ar dalībvalsts parlamentu sīkākas plānošanas veikt tehniskos testus administratīvā līmenī.

2013. gada rudenī EP dienesti sāka dalībvalstu parlamentu tehnisko apsekojumu, lai iegūtu aktuālus datus par to izmantoto videokonferenču aprīkojumu. 2014. gada sākumā visi dalībvalstu parlamenti tika iepazīstināti ar rezultātiem, un tam vajadzētu atvieglot videokonferenču organizēšanu nākotnē.

5. „Agrīnās brīdināšanas mehānisms” — Lisabonas līguma 2. protokols

Viena no vissvarīgākajām norisēm ES juridiskajā sistēmā pēdējos gados bijusi Lisabonas līguma 2. protokola īstenošana. Šis protokols piešķir dalībvalstu parlamentiem tiesības pārbaudīt ES tiesību aktu projektus, kas nav ekskluzīvā Eiropas Savienības kompetencē, un iebilst pret to pieņemšanu, ja tie uzskata, ka nav ievērots subsidiaritātes princips. Protokolā paredzēta procedūra, saskaņā ar kuru iestāde, kas iesniegusi likumdošanas priekšlikumu, — parasti Komisija — obligāti to pārskata, ja saņemto pamatoto atzinumu skaits pārsniedz noteiktu sliekšni⁸. Paredzētas divas procedūras, kuras neformāli dēvē par dzelteno kartīti un oranžo kartīti (oranžās kartītes gadījumā pienākumi ir stingrāki).

Šā „agrīnās brīdināšanas mehānisma” dēļ ir mainījušās Eiropas Parlamenta darba metodes, tostarp grozīts Reglaments. Dalībvalstu parlamenti šo iespēju ir izmantojuši, lai pārbaudītu ne tikai ar subsidiaritātes principu saistītus aspektus, bet arī virkni citu jautājumu, tostarp par likumdošanas priekšlikumu saturu. Par to liecina tas, ka no 1546 dokumentiem, ko dalībvalstu parlamenti iesnieguši no protokola stāšanās spēkā līdz 2013. gada decembra beigām (kopumā dalībvalstu parlamenti pārbaudei saņēma 439 tiesību aktus), tikai 276 ir pamatoti atzinumi, t. i., dokumenti, kuros pausti iebildumi pret tiesību akta pieņemšanu, pamatojoties uz iespējamu subsidiaritātes principa pārkāpumu. Atlikušie 1270 ir tā sauktie iesniegumi, kuros apspriesti dažādi citi jautājumi.

2013. gadā parlamentārajai pārbaudei tika iesniegti 115 tiesību akti un tika saņemti 87 pamatoti atzinumi. Dalībvalstu parlamenti iesūtīja arī 226 iesniegumus. Salīdzinājumam — 2012. gadā par 79 tiesību aktu projektiem, kas bija 2. protokola darbības jomā, tika saņemti 71 pamatots atzinums un 221 iesniegums. Tātad relatīvā izteiksmē vērojams neliels samazinājums, taču absolūtā izteiksmē 2013. gadā gan pamatoto atzinumu, gan iesniegumu skaits ir lielāks nekā 2012. gadā.

6. Informācijas apmaiņas un tīklu veidošanas līdzekļi

6.1. Starpparlamentu ES informācijas sistēma — IPEX

Starpparlamentu ES informācijas sistēma (IPEX) tika izveidota, ņemot vērā Romā 2000. gadā notikušās ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konferences ieteikumu, un tā tika atklāta 2006. gadā ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konferencē Kopenhāgenā. Kopš tā laika sistēmā informāciju par ES jautājumiem ievietojuši gan ES dalībvalstu parlamenti, gan Eiropas Parlaments, gan arī kandidātvalstis. Lai sistēma varētu apmierināt nākotnes vajadzības, 2011. gada 1. jūlijā — pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada decembrī — darbību sāka atjaunota tīmekļa vietne.

2013. gada laikā tika izstrādātas jaunas IPEX funkcijas: divas jaunas apakšlapas EUSC lapai, lai arhivētu visus dokumentus, kas saistīti ar jaunajām parlamentu konferencēm, ko savās sanāksmēs Varšavā 2012. gadā un Nikosijā 2013. gadā izveidoja ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konference.

Pēdējos divos gados IPEX ir pielāgota, lai tajā varētu iesniegt dokumentus ar jauno Eiropas Komisijas komunikācijas platformu — eTrustEx. Jaunā platforma darbu pilnībā sāka

---

⁸ Viena trešdaļa dalībvalstu parlamentu nobalsojusi pret priekšlikumu (viena ceturtdaļa tieslietu un iekš lietu jomas gadījumā).

2013. gada augustā, un šajā jaunajā un drošajā komunikācijas kanālā pirmie dokumenti tika nosūtīti *IPEX* un dalībvalstu parlamentiem. 2013. gada oktobrī Eiropas Komisija izpildīja *IPEX* lūgumu — nosūtīt tai arī visus tos dokumentus, kas iepriekš tika sūtīti tikai Padomei; līdz ar to šos dokumentus tagad tieši saņem arī Eiropas Parlaments. *IPEX* dalībnieku vidū iekļāva arī Horvātijas parlamentu un ieviesa horvātu valodu kā 24. navigācijas valodu pirms Horvātijas pievienošanās 2013. gada 1. jūlijā.

Kad 2013. gada oktobra beigās dalībvalstu parlamentu pamatoto atzinumu dēļ tika sākta otrā dzeltenās kartītes procedūra, tas ātri kļuva zināms, tostarp arī tāpēc, ka dalībvalstu pamatotie atzinumi tika laikus ievietoti *IPEX*. Par labu nācis arī tas, ka pieejami attiecīgo dokumentu tulkojumi angļu valodā. Šādu tulkojumu ir aizvien vairāk.

2013. gadā tīmekļa vietnes ziņu sadaļā dalībvalstu parlamentu ievietoja vairāk ziņu par notikumiem un tēmām, kas saistītas ar ES, līdz ar to palielinājās informācijas apmaiņa ne tikai saistībā ar parlamentāro pārbaudi.

6.2. Eiropas Parlamentārās pētniecības un dokumentācijas centrs (ECPRD)

2013. gadā ECPRD, ko kopīgi vada Eiropas Parlaments un Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja, ietvēra 53 valstu 65 parlamentu palātas un Eiropas iestādes (tostarp 41 ES dalībvalstu parlamentu/palātu). Tīklā parlamentus pārstāv 119 korespondenti un korespondentu vietnieki, kas piedalās galvenajās ECPRD darbībās — intensīvā informācijas un paraugprakses apmaiņā.

Tīklam tika iesniegti 254 pieprasījumi, un tika sniegtas 6328 atbildes; abi rādītāji ir mazāki nekā 2012. gadā. Samazinājumu, ļoti iespējams, var izskaidrot ar to, ka iestādei, kas iesniedza visvairāk pieprasījumu, proti, Vācijas Bundestāgam, notika vēlēšanas, tāpēc tas neiesniedza tik daudz pieprasījumu, cik ierasts.

Eiropas Parlaments atbildi sniedza 33 gadījumos — mazāk nekā citi parlamenti, jo tas atbild tikai uz pieprasījumiem par parlamentāro praksi un procedūrām. Svarīgāk ir tas, ka Eiropas Parlaments pats izmantoja savu dalību tīklā un 2013. gadā pēc dažādu Parlamenta dienestu lūguma iesniedza astoņus pieprasījumus. Divi pieprasījumi bija saistīti ar gaidāmajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām un skāra konkrētus jautājumus, kas svarīgi saistībā ar EP deputātu pilnvaru termiņa beigām. Viena pieprasījuma mērķis bija noskaidrot sievietes deputātes Eiropas parlamentos, un tas ļoti palīdzēja sarīkot pasaules foruma „Sievietes parlamentos” (*WIP*) 2013. gada sanākumi, kas notika Eiropas Parlamentā 2013. gada novembrī. Citi pieprasījumi, piemēram, viens par ceļojumu birojiem un viens par parlamentu ārējām attiecībām, bija paredzēti, lai iegūtu datus salīdzināšanai tobrīd norītošu EP administrācijas projektu vajadzībām. Eiropas Parlaments vēlreiz vēltīja ievērojamus līdzekļus *ECPRD* tīmekļa vietnes uzlabošanai un tālākai attīstībai.

Pēdējos gados gūtie rezultāti un panākumi liecina, ka *ECPRD* ir patiešām labs parlamentu administratīvās sadarbības paraugs. Tīklā izplatīto informāciju ir gandrīz neiespējami atrast citur. Semināri sniedz paraugprakses apmaiņas iespēju parlamentu speciālistiem, kam parasti tikties ar tās pašas jomas speciālistiem no citiem parlamentiem ir diezgan sarežģīti. *ECPRD* piemērs ir iedvesmojis līdzīgu projektu izveidi pasaulē, jo īpaši Āfrikā un Latīņamerikā.

7. Parlamentu attiecību tendences 2009.–2014. gadā

Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu attiecību attīstību pēdējos piecos gados galvenokārt noteikušas ar Lisabonas līgumu ieviestās institucionālās un juridiskās izmaiņas, tostarp Eiropas Savienības kompetenču loka paplašināšanās, un liela ietekme bijusi starptautiskajai ekonomikas un monetārajai krīzei. Jo īpaši krīze ir pamudinājusi ES līmenī ieviest svarīgus juridiskus un citādus jauninājumus. Taču daudzi no tiem raisa nopietnas bažas par to, kādā mērā ir pasargāti parlamentārismam svarīgi principi, piemēram, atbildības un pārredzamības princips. Konkrētāk, jauni ES līmenī pēc izpildvaras iestāžu iniciatīvas izveidoti mehānismi (piemēram, Eiropas Stabilizācijas mehānisms (ESM)) būtiski samazina parlamentu, tostarp arī Eiropas Parlamenta, lomu.

Šādos apstākļos dalībvalstu parlamentu un ES iestāžu, tostarp Eiropas Parlamenta, attiecībās bieži vērojama spriedze, jo daudzi — ja ne visi — dalībvalstu parlamenti ir ļoti nobažījušies, ka mazāk nozīmīga ir kļuvusi to tradicionālā loma — paust iedzīvotāju demokrātisko gribu. Par spīti negatīvajiem ekonomiskajiem, sociālajiem un politiskajiem apstākļiem parlamentu attiecības ir turpinājušas attīstīties, lai risinātu gan jau pazīstamus, gan jaunus sarežģījumus, nostiprinātu katra parlamenta un kopējās spējas pārraudzīt izpildvaras darbības, uzlabotu pārredzamību, veicinātu dialogu un paraugprakses izmantošanu un mēģinātu novērst nesaskaņas. Var apzināt vismaz septiņas tendences, un tās ir raksturotas turpmāk.

Pirmā tendence ir lielāka dalībvalstu parlamentu oficiālā iesaiste ES institucionālajā struktūrā. LES 12. pantā skaidri noteikts, ka dalībvalstu parlamenti aktīvi palīdz nodrošināt Savienības sekmīgu darbību. Šis princips ir nostiprināts Lisabonas līguma 2. protokolā, kas dalībvalstu parlamenti piešķir pilnvaras pārbaudīt ES tiesību aktu projektus, kuri nav Savienības ekskluzīvā kompetencē. Tomēr, lai gan minētais protokols ir devis dalībvalstu parlamenti iespēju izteikt iebildumus ES iestādēm jautājumos, kas nav saistīti tikai ar subsidiaritātes principu⁹, pret to ir vērsta arī kritika. Konkrētāk, kritizētāji apgalvo, ka protokolā paredzētais parlamentārās pārbaudes periods (astoņas nedēļas) ir pārāk īss un ka Komisijas atbildes ir pārāk vispārīgas un iesniegtas ar ilgu kavēšanos. Kritizēts arī tas, ka dalībvalstu parlamenti līdz šim tikai divreiz panākuši protokolā paredzētās obligātās pārskatīšanas („dzeltenās kartītes”) procedūras sākšanu.

Varētu secināt, ka dalībvalstu parlamenti par spīti visiem centieniem — izmantojot COSAC vai neformālas sanāksmes vai izmantojot intensīvākas neformālas koordinācijas centienus, ko īsteno parlamentu administrāciju pārstāvji Eiropas Parlamentā, — vēl nav izdevies izveidot efektīvu savstarpējo sadarbību saistībā ar 2. protokolu. Dzeltenu kartīšu mazo skaitu gan varētu uzskatīt arī par pierādījumu, ka Eiropas Komisija rūpīgāk ievēro subsidiaritātes principu. Trešā iespēja, kā varētu izskaidrot dzeltenu kartīšu mazo skaitu, ir tas, ka ne visiem parlamenti ir vienāds viedoklis par konkrētu tiesību akta priekšlikumu. Īpaši interesanti, ka pat viena parlamenta divām palātām var būt domstarpības par to, vai priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam. Eiropas Parlaments no savas puses līdz šim ir ieņēmis galvenokārt vērojošu nostāju, jo protokola īstenošana pamatā attiecas uz Eiropas Komisiju, kas parasti ir iestāde, kura iesniegusi priekšlikumu. Taču 2014. gada 4. februārī plenārsēdē pieņemta Parlamenta rezolūcija tieši skar subsidiaritātes jautājumu un ietver dažus galvenos kritiskos viedokļus, kas izteikti saistībā ar protokola darbību¹⁰.

⁹ To apliecina tas, ka gandrīz 80 % dokumentu, ko saistībā ar tiesību aktu projektiem, uz kuriem attiecas 2. protokols, iesnieguši dalībvalstu parlamenti, neapstrīd to atbilstību subsidiaritātes principam.

¹⁰ Eiropas Parlamenta 2014. gada 4. februāra rezolūcija par ES tiesību aktu atbilstību un subsidiaritāti un proporcionalitāti — 19. ziņojums par tiesību aktu labāku izstrādi, 2011. gads (2013/2077(INI)), 21.–30. punkts.

Otra tendence parlamentu attiecībās pēdējos piecos gados bijusi lēmumus par parlamentu konferencēm pieņemt, panākot politisku vienošanos ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konferencē (*EUSC*). Labs piemērs ir *EUSC* sanāksmē Varšavā 2012. gada aprīlī izveidotā konference par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) jautājumiem. Saskaņā ar novērotājiem parlamentu konference par KĀDP un KDAP pakāpeniski kļūst par starpparlamentāru platformu ES ārpolitikas, drošības un aizsardzības politikas pārbaudei, neveidojot jaunas struktūras vai asamblejas. Šī konference, ko regulāri apmeklē vairāk nekā 100 dalībvalstu deputātu un 16 EP deputātu delegācija, sniedz unikālu iespēju risināt starpparlamentāras debates par svarīgiem ES ārpolitikas jautājumiem ar Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / ES augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos. Nesenāk, 2013. gada aprīlī, Nikosijā *EUSC* vienojās par LSKP 13. pantā paredzētās konferences izveidi un organizācijas pamatprincipiem. Abos gadījumos ar *EUSC* palīdzību izveidotie starpparlamentārie forumi liecina par, no vienas puses, plašākām ES līmeņa darbībām tradicionāli valsts līmenī regulētos jautājumos un, no otras puses, parlamentu vēlmi līdzdarboties šo galvenokārt izpildvaras noteikto darbību pārraudzībā un pārbaudē.

Trešā tendence ir parlamentu sadarbības veidu noteikšana Līgumos. Šīs tendences piemērs ir 88. panta par Eiropola pārraudzību iekļaušana LESD. Līdz šim tā nav bijis ierasts, jo parlamentu sanāksmes lielākoties organizētas bez kāda konkrēta juridiska pamata, neskaitot *COSAC*, kas paredzēta Līguma 1. protokola 10. pantā. Uzmanības vērts ir arī tas, ka šie parlamentu sadarbības veidi ir pastāvīgāki, regulārāki un bieži raisa parlamentu diskusijas par to saturu un kārtību. LESD 88. pantā ir skaidri noteikts, ka saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru jāpieņem regula par Eiropola parlamentāro pārraudzību. ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konferencē Stokholmā 2010. gadā un Briselē 2011. gadā priekšsēdētāji vienojās, ka Eiropola pārraudzībai nepieciešama starpparlamentāra struktūra, kurā regulāri sadarbotos dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta pārstāvji. EP Pilsoņu brīvību komitejai (LIBE) tika uzticēts regulāri rīkot sanāksmes par Eiropolu ar attiecīgajām dalībvalstu parlamentu komitejām. Šajā sakarā kopš 2010. gada LIBE organizē ikgadējas SKS, no kurām jaunākā notika 2013. gada 14. novembrī un bija veltīta noteikumiem par Eiropola darbības parlamentāro pārraudzību. Pēc Parlamenta pirmā lasījuma nostājas pieņemšanas 2014. gada 25. februārī tagad norit Parlamenta un Padomes sarunas par šo jautājumu un citiem noteikumiem priekšlikumā par Eiropolu. Vienošanās ar Padomi vēl nav panākta, taču ir vērts piebilst, ka šī būs pirmā joma, kurā parlamentu sadarbību regulē ES tiesību akti. Aktīvā *EUSC* iesaistīšanās šajās jomās liecina, ka arī šī struktūra joprojām paliks svarīgs forums debatēm par tādiem jautājumiem kā demokrātiskā atbildība un pārvaldība un veicinās turpmāku attīstību parlamentu attiecību jomā. *EUSC* 2014. gada sanāksmē Viļņā vēlreiz pievērsās parlamentu sadarbībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jautājumos, norādot, ka *EUSC* vēlas līdzdarboties Eiropola parlamentārajā pārraudzībā un Eiropas Tiesu sadarbības vienības darbības izvērtēšanā.

Ceturrtā tendence saistīta ar to, ka daži parlamentu sadarbības veidi kļūst mazāk svarīgi. Konkrētāk, gan apvienoto parlamentāro sanāksmju (APS), gan komiteju apvienoto sanāksmju (KAS) skaits ir būtiski samazinājies — tiktāl, ka kopš 2012. gada nav organizēta neviena APS (pretstatā divām gadā pirms tam). Šī tendence daļēji skaidrojama ar dažām būtiskām organizatoriskām grūtībām, kas mazina šo sadarbības veidu pievilcību, un daļēji ar to, ka —

jo īpaši attiecībā uz APS — šo sanāksmju tiešā ietekme uz parlamentu darbu ir ierobežota un tās ir piemērotas vispārīgākām diskusijām¹¹.

Piektā tendence, kas zināmā mērā saistīta ar iepriekšējo, ir nepieciešamība pārdomāt dažu esošu parlamentu attiecību forumu nākotni. Kā labu piemēru šajā sakarā var minēt *COSAC*. 2013. gada rudenī notika *COSAC* 50. pusgada sanāksme. Kaut arī *COSAC* paredzēta tāda „forumā loma, kurā Eiropas Savienības parlamenti apmainās ar informāciju un paraugpraksi, it īpaši par parlamentārās kontroles praktiskajiem aspektiem”¹², pēdējos piecos gados *COSAC* sanāksmju diskusijās dominējuši dalībvalstu un Eiropas izpildvaras iestāžu pārstāvji. Aptuveni 60 % galveno referentu bija šādi pārstāvji. Vien mazāk nekā 30 % referentu bija parlamentu pārstāvji.¹³ Visās deviņās *COSAC* sanāksmēs no prezidentvalsts Zviedrijas sanāksmes (2009) līdz prezidentvalsts Lietuvas sanāksmei (2013) kopā tikai 16 % debašu bija pilnībā starpparlamentāra rakstura, bet 63 % debašu galvenie referenti bija izraudzīti tikai no (Eiropas vai dalībvalstu) izpildvaras iestādēm, neiesaistot parlamentu deputātus. Tāpēc rodas jautājums, vai *COSAC* neseno sanāksmju uzmanības centrā joprojām ir Eiropas Parlamenta atbalstītais mērķis — informācijas un paraugprakses apmaiņa starp parlamenti. Tomēr šķiet, ka daudzi dalībvalstu parlamenti dialogu ar Eiropas Savienības izpildvaru uzskata par svarīgu *COSAC* darba daļu.

EP specializēto komiteju locekļu iesaistīšanās *COSAC* nav atrisinājusi pamatproblēmu, kas izriet no tā, ka *COSAC* dibināta kā plaša profila parlamentu ES lietu komiteju locekļu konference, kuri vairāk darbojās ar institucionāliem jautājumiem, nevis (konkrētu, specializētu) politiku. Līdzīgā kārtā konstatējams, ka EP deputātu un dalībvalstu parlamentu deputātu diskusijas par konkrētām politikas jomām parasti notiek ārpus *COSAC*. Ņemot vērā iepriekš minēto, vērojama tendence, ka mērķi izveidot starpparlamentāru debašu platformu — vismaz par konkrētām svarīgām likumdošanas darbības jomām — šobrīd lielākoties īsteno atsevišķa speciālistu foruma veidā, nevis izmantojot *COSAC*.

Sestā tendence, kas ir pretēja divām iepriekšējām, ir tas, ka daži sadarbības veidi tiek izmantoti aizvien biežāk un kļūst svarīgāki. Konkrētāk, saskaņā ar ieteikumiem, ko sniegusi EP vadības grupa attiecībā ar valstu parlamenti, pamazām pieaudzis starpparlamentāro komiteju sanāksmju (SKS) skaits¹⁴. Kopumā kopš 2009. gada organizētas 60 SKS par ļoti daudziem jautājumiem. Turklāt saskaņā ar vadības grupas ieteikumiem komitejas paredzētās SKS tagad apspriež sešus mēnešus iepriekš un nosūta savus priekšlikumus apstiprināšanai vispirms Komiteju priekšsēdētāju konferencei un tad Priekšsēdētāju konferencei¹⁵. Pēc tam tiek publicēts visu starpparlamentāro pasākumu grafiks, kas tiek nosūtīts visiem dalībvalstu parlamenti. Šā plānoto SKS iepriekšējās apspriešanas un apstiprināšanas procesa mērķis ir labāk koordinēt starpparlamentāros pasākumus un izvairīties no to pārklāšanās. Tāpēc grafikā iekļauti arī visi prezidentvalsts parlamenta starpparlamentārie pasākumi¹⁶. Taču jāpiezīmē, ka

¹¹ Var atgādināt, ka APS tika izveidotas pēc Eiropas konstitūcijas projekta noraidīšanas, lai atdzīvinātu debates par Eiropas integrāciju.

¹² *COSAC* reglaments, 5.2. punkts.

¹³ 21 Eiropas Komisijas loceklis, tostarp priekšsēdētājs *J. Barroso* (divreiz) un priekšsēdētāja vietnieks *M. Šeļčovič* (10 reižu), Eiropadomes priekšsēdētājs *Herman Van Rompuy* (vienreiz), augstais pārstāvis Bosnijā un Hercegovinā (vienreiz), ES ierēdņi (divi), kā arī seši premjerministri, 18 ministri un viens valsts ierēdnis, 10 pašreizējie EP deputāti un divi bijušie EP priekšsēdētāji, kā arī 11 pašreizējie dalībvalstu parlamentu deputāti. Pārējie referenti bija trīs jaunieši, pieci augstskolu, institūtu un fondu pārstāvji un divi uzņēmumu pārstāvji (kopā 10 referenti jeb 12 %).

¹⁴ Vadības grupa attiecībā ar valstu parlamenti, „Ieteikumi Priekšsēdētāju konferencei”, 3. ieteikums.

¹⁵ Turpat, 1. ieteikums.

¹⁶ Pārskats par prezidentvalstu parlamentu starpparlamentārajiem pasākumiem pieejams www.ipex.eu.

SKS jomā starp EP komitejām pastāv būtiskas atšķirības. Piemēram, dažas komitejas rīko vienu vai vairākas SKS ik gadu, bet dažas citas pēdējos piecos gados nav rīkojušas nevienu SKS. Turklāt, lai gan SKS kopumā tiek vērtētas atzinīgi, aptaujas un iekšēji apsekojumi par šīm sanāksmēm liecina, ka pastāvīgi jādomā par to formātu, saturu un norises laiku.

Piemēram, līdzšinējā prakse visām SKS izmantot vienu un to pašu pieeju, iespējams, vairs īsti neatbilst atsevišķo komiteju vajadzībām. Šajā sakarā uzmanības vērts jauninājums pēdējos gados ir bijusi tikai priekšsēdētājiem paredzētu sanāksmju rīkošana. Dažas komitejas, piemēram, Ekonomikas un monetārā komiteja un Ārlietu komiteja, organizē šādas sanāksmes nolūkā risināt koncentrētākas diskusijas. Šķiet, ka SKS nākotnē sagaida virzība uz lielāku daudzveidību atbilstīgi katras organizētājas komitejas vajadzībām un mērķiem.

Pēdējā vērojamā tendence ir aizvien lielāka tehnoloģiju nozīme parlamentu attiecībās. Piemēram, starpparlamentārās sanāksmes aizvien vairāk notiek videokonferenču veidā, jo tas ir daudz izdevīgāk izmaksu un ceļam vajadzīgā laika ziņā. Turklāt ir pilnībā pārveidota *IPEX* vietne, kas tagad ir pieejama 24 oficiālajās ES valodās un darbojas kā uzticama, laikus atjaunināta platforma informācijas apmaiņai. Tehnoloģiju saikne ar ierastiem un jauniem parlamentu attiecību veidiem cita starpā redzama arī saistībā ar tādiem forumiem kā ES dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju konference, konference par KĀDP un KDAP jautājumiem un LSKP 13. pantā paredzētā konference, kurām *IPEX* ir veltītas īpašas lapas ar visiem saistītajiem dokumentiem. *IPEX* ir svarīga arī 2. protokola īstenošanā, jo tā ir galvenā platforma, kur pieejama katra ES parlamenta/palātas dažādo parlamentārās pārbaudes posmu informācija un saistītie dokumenti, tostarp pamatotie atzinumi un iesniegumi. Tehnoloģijas ļāvušas panākt būtiskus uzlabojumus arī saistībā ar *ECPRD*. Izmantojot Eiropas Parlamenta finansējumu, *ECPRD* tīmekļa vietne ir kļuvusi par galveno platformu salīdzināmas informācijas apmaiņai un glabāšanai parlamentārās prakses jomā. Elektroniska darbplūsma palīdz pieprasījumu un atbilžu nosūtīšanu organizēt raitāk, un to pilnībā pieņēmuši visi tīkla dalībnieki. Spēcīga meklētājprogramma ļauj labāk izmantot zināšanu datubāzi, ietaupot laiku, izvairoties no darba pārklāšanās un iegūstot vislabāko piekļuvi informācijai. Visi minētie piemēri apliecina tehnoloģiju potenciālu daudzos aspektos atvieglot parlamentu sadarbību.

2013. GADA ZIŅOJUMA PIELIKUMS

- I. **COSAC sanāksmes — temati un galvenie referenti**
- II. **Starpparlamentārās komiteju sanāksmes un citas starpparlamentārās sanāksmes**
- III. **Divpusējās vizītes (tostarp videokonferences)**
- IV. **Agrīnās brīdināšanas mehānisma dati**
- V. ***ECPRD*: EP informācijas pieprasījumi salīdzināšanai un semināru un statūtos paredzēto sanāksmju saraksts**

I PIELIKUMS. COSAC sanāksmes — temati un galvenie referenti

NOTIKUMS	TEMATI	GALVENIE REFERENTI / DISKUSIJU DALĪBNIKĪ
<p><i>COSAC</i> priekšsēdētāju sanāksme 2013. gada 27. un 28. janvārī Dublinā</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Savienības Padomes Īrijas prezidentūras prioritātes • Eiropas nākotne: ceļā uz patiesu ekonomisko un monetāro savienību 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Brendan Howlin</i>, Īrijas parlamenta deputāts, valsts izdevumu un reformu ministrs • <i>Maroš Šefčovič</i>, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks iestāžu attiecību un administratīvajos jautājumos
<p><i>COSAC</i> 49. sanāksme (plenārsēde) 2013. gada 23.–25. jūnijā Dublinā</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Situācijas vērtējums un skats nākotnē • Eiropas integrācijas nākotne • Panākumi attīstībā • Eiropas jauniešu nākotne • Paplašināšanās un kaimiņattiecību politika — virzība uz priekšu 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Enda Kenny</i>, Īrijas parlamenta deputāts, Īrijas premjerministrs • <i>Herman de Croo</i>, bijušais Beļģijas Pārstāvju palātas priekšsēdētājs, un <i>Brendan Halligan</i>, Starptautisko un Eiropas lietu institūta priekšsēdētājs • Paneldiskusija, kurā piedalījās Dr. <i>Mo Ibrahim</i>, <i>Mo Ibrahim</i> fonda priekšsēdētājs, <i>Michèle Striffler</i>, Eiropas Parlamenta Attīstības komitejas priekšsēdētājas vietniece, un <i>Barry Andrews</i>, <i>GOAL</i> izpilddirektors • <i>Ruairi Quinn</i>, Īrijas parlamenta deputāts, izglītības un profesionālās kvalifikācijas ministrs; trīs Eiropas jauniešu iesaistīšanās: <i>Nevin Öztop</i> (Turcija), <i>Rachel Creevy</i> (Īrija), <i>Marietta Herfort</i> (Ungārija) • <i>Valentin Inzko</i>, augstais pārstāvis Bosnijā un Hercegovinā, un <i>Erwan Fouéré</i>, asociētais vecākais pētnieks, Eiropas politikas pētījumu centrs, Brisele; pirmais atbildes runas teicējs: <i>Miguel Angel Martínez</i>, Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks
<p><i>COSAC</i> priekšsēdētāju sanāksme 2013. gada 7. un 8. jūlijā Viļņā</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Savienības Padomes Lietuvas prezidentūras prioritātes • Ceļā uz politisku un ekonomisku savienību: nākamie soļi 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Linas Linkevičius</i>, Lietuvas Republikas ārlietu ministrs • <i>Maroš Šefčovič</i>, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks iestāžu attiecību un administratīvajos jautājumos

<p><i>COSAC</i> 50. sanāksme (plenārsēde) 2013. gada 27.–29. oktobrī Viļņā</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Savienības Padomes Lietuvas prezidentūras situācija • <i>COSAC</i> jubilejas 50. sanāksme — <i>COSAC</i> ieguldījums parlamentu sadarbības veicināšanā Eiropas Savienībā • Eiropas Parlamenta 2014. gada vēlēšanas: platforma diskusijām par ES turpmākajām attiecībām ar pilsoņiem • Parlamentārā diplomātija. EP un Ukraina. Gadījuma izpēte • Stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošana • Demokrātiskā leģitimitāte ES un ES parlamentu loma • Digitālā programma: grūtības un perspektīvas, kibernetiķi un ieguvumi uzņēmumiem 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Algirdas Butkevičius</i>, Lietuvas Republikas premjerministrs • <i>Laurent Fabius</i>, Francijas Republikas ārlietu ministrs • <i>Pat Cox</i>, bijušais Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, un <i>Andrew Duff</i>, Eiropas Parlamenta Konstitucionālo jautājumu komitejas loceklis, referents par Eiropas Parlamenta 2014. gada vēlēšanu norises praktisko aspektu uzlabošanu • <i>Pat Cox</i>, bijušais Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs • <i>Maroš Šefčovič</i>, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks iestāžu attiecību un administratīvajos jautājumos, un <i>Pervenche Berès</i>, Eiropas Parlamenta Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas priekšsēdētāja • <i>Eva Kjer Hansen</i>, Dānijas parlamenta Eiropas lietu komitejas priekšsēdētāja, <i>Dominic Hannigan</i>, Īrijas parlamenta Apvienotās Eiropas Savienības lietu komitejas priekšsēdētājs, un <i>Hans-Gert Pötering</i>, bijušais Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, Eiropas Parlamenta deputāts • <i>Rudolf Peter Roy</i>, Eiropas Ārējās darbības dienesta Drošības politikas un sankciju nodaļas vadītājs, un <i>Ilja Laurs</i>, <i>GetJar</i> izpilddirektors, <i>European Business Press (EBP)</i> pasniegtās balvas „2011. gada labākais Eiropas vadītājs” ieguvējs
--	---	---

II PIELIKUMS

EP starpparlamentārās komiteju sanāksmes ar dalībvalstu parlamentiem Briselē un citas starpparlamentārās sanāksmes (*) Statistikas informācija par 2013. gadu

(*) Visi notikumi ir SKS, ja vien nav norādīts citādi.

<u>Komiteja</u>	<u>Notikums</u>	<u>Datums</u>	<u>Dalībvalstu parlamenti</u>			<u>EP</u>
			<u>Deputāti</u>	<u>Dalībvalstu parlamenti</u>	<u>Palātas</u>	<u>EP deputāti</u>
JURI	<u>Seminārs</u> par civiltiesībām un tieslietām „Vai ES iedzīvotāji var brīvi pārvietoties?”	23. janvāris	8	7	7	8
ECON/BUDG/ EMPL	Eiropas pusgada parlamentārā nedēļa	28.– 30. janvāris	100	26	33	70
AFET/SEDE	<u>Viedokļu apmaiņa</u> ar ārlietu ministriem <i>Carl Bildt</i> un <i>Radoslaw Sikorski</i> „Ceļā uz vispārēju Eiropas stratēģiju”	21. februāris	15	12	13	35
FEMM	Starpparlamentārā komiteju sanāksme „Sieviešu atbilde uz krīzi”	7. marts	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
ENVI	Starpparlamentārā komiteju sanāksme „ES vides tiesību vienlīdzīga un efektīva piemērošana. Kādēļ tā nenotiek?”	26. marts	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
DEVE	Starpparlamentārā komiteju sanāksme „Politikas saskaņotība attīstībai: Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu kopīga darba iespējas”	23. aprīlis	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1NR	18 +1HR +1NO	8
AFET/SEDE	<u>Viedokļu apmaiņa</u> par tēmu „Eiropas aizsardzības nākotne — NATO perspektīva” un par konferenci „Izprast politisko islāmu — skats no iekšpuses”	6. un 7. maijs	7	7	6	39
CRIM	Starpparlamentārā komiteju sanāksme „Cīņa pret organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju”	7. maijs	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
JURI/FEMM	<u>Viedokļu apmaiņa</u> par tēmu „Dzimumu līdzsvara uzlabošana biržā kotēto uzņēmumu direktoru bez izpildpilnvarām vidū”	19. jūnijs	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8

**EP starpparlamentārās komiteju sanāksmes ar dalībvalstu parlamentiem Briselē
un citas starpparlamentārās sanāksmes (*)
Statistikas informācija par 2013. gadu**

(*) Visi notikumi ir SKS, ja vien nav norādīts citādi.

Komiteja	Notikums	Datums	Dalībvalstu parlamenti			EP
			Deputāti	Dalībvalstu parlamenti	Palātas	EP deputāti
LIBE/JURI	Starpparlamentārā komiteju sanāksme „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide: situācija policijas un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās”	20. jūnijs	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28
JURI	<u>Seminārs</u> par tēmu „Vienoto Eiropas tirdzniecības noteikumu priekšlikums — turpmākā rīcība”	10. jūlijs	7	6	6	6
ECON	<u>Viedokļu apmaiņa</u> „2013. gada Eiropas pusgada cikls”	17. septembris	14	12	12	20
AFET/DROI	Starpparlamentārā komiteju sanāksme „ES stratēģiskā satvara un rīcības plāna par cilvēktiesībām un demokrātiju īstenošana”	25. septembris	19	12	13	18
AFET/SEDE	<u>Sanāksme ES dalībvalstu parlamentu attiecīgo komiteju priekšsēdētājiem</u> „Eiropas aizsardzības nākotne”	5. novembris	14	10	9	25
CONT	Starpparlamentārā komiteju sanāksme „Līdzekļu lietderīgāka izmantošana — izdevumu parlamentārās pārbaudes modeļi”	14. novembris	18	13	13	8
LIBE	<u>Sanāksme ES dalībvalstu parlamentu attiecīgo komiteju priekšsēdētājiem</u> Eiropas Savienības Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai un apmācībai (Eiropols) un Lēmuma 2009/371/TI un Lēmuma 2005/681/TI atcelšana	14. novembris	7	6	6	43
REGI	Starpparlamentārā komiteju sanāksme „Produktīvi ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, izmantojot uzlabotas sinerģijas vietējā, valsts un ES līmenī, lai īstenotu stratēģiju „Eiropa 2020””	27. novembris	25	15	15	21
ITRE	<u>Komiteju apvienotā sanāksme</u> „ES iekšējais enerģijas tirgus 21. gadsimtam”	17. decembris	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 +NO+TR+XK	18 +NO+TR +XK	60
KOPĀ	18 starpparlamentārās sanāksmes		404 + 23			

**EP starpparlamentārās komiteju sanāksmes ar dalībvalstu parlamentiem
un citas starpparlamentārās sanāksmes (*) Briselē
Statistikas informācija par 2014. gadu**

(*) Visi notikumi ir SKS, ja vien nav norādīts citādi.

<u>Komiteja</u>	<u>Notikums</u>	<u>Datums</u>	<u>Dalībvalstu parlamenti</u>			<u>EP</u>
			<u>Deputāti</u>	<u>Dalībvalstu parlamenti</u>	<u>Palātas</u>	<u>EP deputāti</u>
ECON/BUDG / EMPL	<i><u>Eiropas parlamentārā nedēļa</u></i> Parlamentu konference par Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldību (LSKP 13. pants) 2013. un 2014. gada Eiropas pusgada cikli	20.–22. janvāris	136	28	41	58
	<i><u>Parlamentārais forums,</u></i> ko rīkoja priekšsēdētāja vietnieki Miguel Angel Martínez un Othmar Karas „ES dalībvalstu parlamenti globālajā pārvaldībā”	18. februāris	28	15	16	8
FEMM	Starpparlamentārā komiteju sanāksme „Vardarbības nepieļaušana pret sievietēm — uzdevums visiem”	5. marts	34	20	22	8
LIBE	<i><u>Komiteju apvienotā sanāksme</u></i> „Turpmākās prioritātes pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu jomā”	19. marts	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>KOPĀ</u>	<u>4 starpparlamentārās sanāksmes</u>		<u>235 + 6</u>			

III PIELIKUMS

Prezidentūras ĢD — Attiecības ar valstu parlamentiem Likumdošanas dialoga nodaļa — Iestāžu sadarbības nodaļa			
Divpusējās vizītes 2013. gadā			
<u>Datums</u>	<u>Valsts/ palāta</u>	<u>Komiteja / cita struktūra</u>	<u>Vizītes veids</u>
JANV./FEBR.			
22. janvāris	UK — House of Lords	C EEAS apakškomitejas vizīte Briselē	Deputātu darba vizīte
23. janvāris	UK — House of Lords	D apakškomiteja, izmeklēšana saistībā ar enerģētiku	Deputātu darba vizīte
28. janvāris	UK un IE	Lielbritānijas un Īrijas Parlamentārās asamblejas Eiropas lietu komiteja	Deputātu darba vizīte
30. janvāris	UK — House of Lords	E un F apakškomitejas, izmeklēšana saistībā ar 36. protokolu	Deputātu darba vizīte
31. janvāris	UK — House of Commons	Īpašā valsts pārvaldes komiteja	Deputātu darba vizīte
MARTS/APR.			
4. un 5. marts	FI — Eduskunta	Somijas parlamenta Lielās komitejas delegācija	Deputātu darba vizīte
4. un 5. marts	LT — Seimas	Eiropas lietu komiteja un Ārlietu komiteja	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
7. un 8. marts	LT — Seimas	Vizīte pirms prezidentūras	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
18. un 19. marts	LT — Seimas	Vizīte pirms prezidentūras	ECON, BUDG
9. aprīlis	FR — Assemblée Nationale	ES lietu komitejas locekļi	Deputātu darba vizīte
22. aprīlis	IE — Oireachtas	Apvienotās ārlietu un tirdzniecības komitejas delegācija	Deputātu darba vizīte
MAIJS/JŪN.			
13. maijs	UK — House of Commons	Eiropas kontroles lietu komiteja	Deputātu darba vizīte
14.–16. maijs	EE — Riigikogu	Ierēdņu delegācija	Informatīvais apmeklējums
27. maijs	NL — Tweede Kamer	Veselības komiteja	ENVI komitejas locekļi
30. maijs	UK — House of Commons	Ierēdņu delegācija	Informatīvais apmeklējums
25. jūnijs	UK — House of Commons	Īpašā transporta komiteja	Deputātu darba vizīte
26. jūnijs	Ziemeļu Padome	Labklājības komiteja	Deputātu darba vizīte
27. jūnijs	UK — House of Commons	Ierēdņu delegācija	ENVI, ITRE
JŪL./AUG.			
SEPT./OKT.			

24. septembris	PL — Senat	14 komiteju priekšsēdētāji un locekļi	ITRE un LIBE
24. un 25. septembris	SE — Riksdag	Ierēdņu delegācija	Tikšanās ar EP komiteju ierēdņiem
25. un 26. septembris	LV — Saeima	Priekšsēdētāja, ģenerāldirektors u. c.	Gatavošanās Latvijas prezidentūrai
26. septembris	NL — Tweede Kamer	Informatīvais apmeklējums	Darba pusdienas ar EP deputātiem
2. oktobris	UK — House of Lords	ES lietu komitejas Ekonomikas un finanšu apakškomiteja	Deputātu darba vizīte
2. oktobris	RO — deputātu kamera	Palātas priekšsēdētājs	Tikšanās ar EP deputātu <i>Hannes Swoboda</i>
14. oktobris	NL — Tweede Kamer	Komiteju asistenti	Tikšanās ar EP deputāti <i>Marietje Schaake</i> un ierēdņiem
14. oktobris	Ziemeļu Padome	Delegācija	Deputātu darba vizīte
15. oktobris	IT — Senato della Repubblica	Senatoru delegācija	Deputātu darba vizīte
17. oktobris	FR — Assemblée Nationale	ES lietu komitejas loceklis	Deputāta darba vizīte saistībā ar vielām, kas izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus
17. oktobris	UK — House of Commons	Vides, pārtikas un lauku reģionu lietu komiteja	Ierēdņu informatīvais apmeklējums
17. oktobris	UK — House of Lords	A, B un E apakškomitejas	Deputātu darba vizīte
30. oktobris	FR — Sénat		LIBE, FEMM
NOV./DEC.			
4. novembris	UK — House of Lords	ES ārlietu apakškomiteja	Deputātu darba vizīte
4. un 5. novembris	DK — Folketing	Ierēdņu delegācija	Informatīvais apmeklējums
4. un 5. novembris	SE — Riksdag	ES lietu koordinācijas departaments	Ierēdņu informatīvais apmeklējums
7. novembris	UK — House of Commons	Velsas lietu komiteja	Deputātu darba vizīte
12. novembris	UK — House of Lords	Iekšējā tirgus, infrastruktūras un nodarbinātības apakškomiteja	Deputātu darba vizīte
13. novembris	UK — House of Commons un UK — House of Lords	Pārbaudes nodaļa un bibliotēka, kā arī Lordu palātas Ekonomikas komiteja	Ierēdņu informatīvais apmeklējums
25. novembris	EE — Riigikogu	ES lietu komiteja	Deputātu darba vizīte
27. novembris	Ziemeļu Padome	Ziemeļu Padomes prezidijs	Deputātu darba vizīte
26. novembris	NL — Tweede Kamer	Cilvēkresursu nodaļas vadītāji	Ekskursija gida pavadībā Eiropas Parlamentā
2. decembris	AT parlaments	ES lietu departaments	Ierēdņu informatīvais apmeklējums
2. decembris	DK — Folketing	Ierēdņu delegācija	Komitejas sanāksmes
4. decembris	ES — Cortes	ES lietu, ārlietu un ekonomikas komiteja	Deputātu darba vizīte

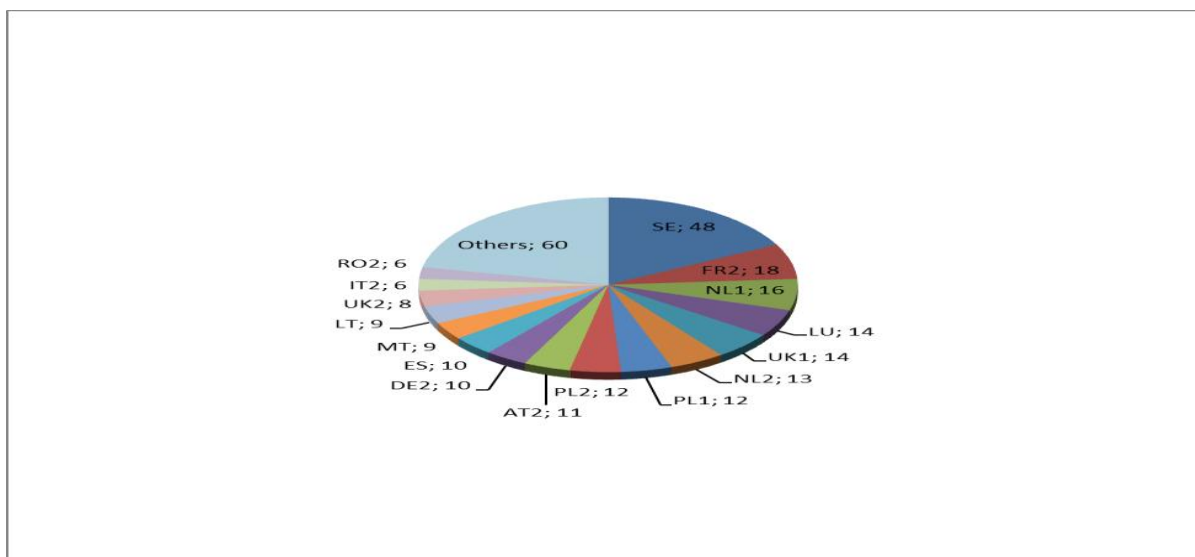
**IV PIELIKUMĀ IZMANTOTO
DALĪBVALSTU PARLAMENTU/PALĀTU
AKRONĪMU SARAKSTS**

AT1	Austrija	<i>Nationalrat</i>	IT1	Itālija	<i>Camera dei Deputati</i>
AT2	Austrija	<i>Bundesrat</i>	IT2	Itālija	<i>Senato della Repubblica</i>
BE1	Beļģija	<i>Chambre des Représentants</i>	LV	Latvija	Saeima
BE2	Beļģija	<i>Sénat</i>	LT	Lietuva	<i>Seimas</i>
BG	Bulgārija	<i>Narodno sabranie</i>	LU	Luksemburgā	<i>Chambre des Députés</i>
CY	Kipra	<i>Vouli ton Antiprosopon</i>	MT	Malta	<i>Kamra tad-Deputati</i>
CZ1	Čehija	<i>Poslanecká sněmovna</i>	NL1	Nīderlande	<i>Tweede Kamer</i>
CZ2	Čehija	<i>Senát</i>	NL2	Nīderlande	<i>Eerste Kamer</i>
HR	Horvātija	<i>Hrvatski Sabor</i>	PL1	Polija	<i>Sejm</i>
DK	Dānija	<i>Folketinget</i>	PL2	Polija	<i>Senat</i>
EE	Igaunija	<i>Riigikogu</i>	PT	Portugāle	<i>Assembleia da República</i>
FI	Somija	<i>Eduskunta</i>	RO1	Rumānija	<i>Camera Deputaților</i>
FR1	Francija	<i>Assemblée nationale</i>	RO2	Rumānija	<i>Senatul</i>
FR2	Francija	<i>Sénat</i>	SK	Slovākija	<i>Národná rada</i>
DE1	Vācija	<i>Bundestag</i>	SI1	Slovēnija	<i>Državni zbor</i>
DE2	Vācija	<i>Bundesrat</i>	SI2	Slovēnija	<i>Državni svet</i>
EL	Grieķija	<i>Vouli ton Ellinon</i>	ES	Spānija	<i>Congreso de los Diputados</i>
HU	Ungārija	<i>Országgyűlés</i>	ES	Spānija	<i>Senado</i>
IE1	Īrija	<i>Dáil Éireann</i>	SE	Zviedrija	<i>Riksdagen</i>
IE2	Īrija	<i>Seanad Éireann</i>	UK1	Apvienotā Karaliste	<i>House of Commons</i>
			UK2	Apvienotā Karaliste	<i>House of Lords</i>

IV PIELIKUMS

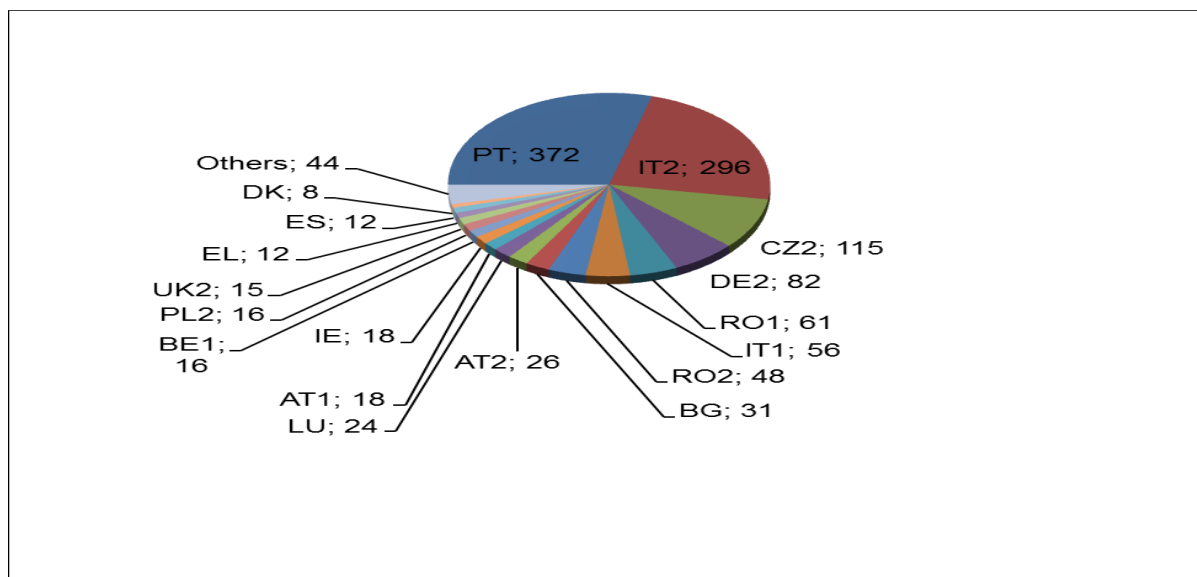
Agrinās brīdināšanas mehānisma dati

Parlamentu palātu iesniegtie pamatotie atzinumi (2010–2013)¹⁷

¹⁷ Parlamenti/palātas, kas iesniedza ne vairāk par pieciem pamatotiem atzinumiem, apvienoti kategorijā „Pārējie” (*Others*): 5 PA: CY, IT1; 4 PA: DK, RO1; 3 PA: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 PA: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 PA: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; 0 PA: HR, SI2 (*= abas palātas kopā).

Parlamentu palātu iesniegumi (2010–2013)¹⁸

¹⁸ Parlamenti/palātas, kas iesniedza ne vairāk par pieciem iesniegumiem, apvienoti kategorijā „Pārējie” (*Others*): 5 iesniegumi: PL1; 4 iesniegumi: CY; CZ1, EE, LT, UK1; 3 iesniegumi: FR2, NL2; 2 iesniegumi: FI, FR1, MT, NL1; 1 iesniegums: BE2; DE1, HU, LV, SE; 0 iesniegumu: HR, SI1, SI2, SK.

V PIELIKUMS

ECPRD

A. Jautājumi, par kuriem 2013. gadā Eiropas Parlamenta politiskās struktūras un administratīvie dienesti apspriedās ar ECPRD tīklu, iesniedzot pieprasījumus salīdzināšanai

- Biroja mēbeles un IKT aprīkojums deputātiem
- Parlamentu ārējās attiecības
- Lisabonas līguma 2. protokola 8. pantā minētais subsidiaritātes principa pārkāpums — noteikumi par parlamentiem
- Juridiskās saistības attiecībā uz palīgu darba līgumu izbeigšanu
- ES parlamentu deputāšu vārdi
- Noteikumi par dalībvalstu parlamentu deputātu stāšanos amatā
- Augstāko revīzijas iestāžu revīzijas atzinumu salīdzinājums saistībā ar valstu budžetu īstenošanas parlamentāro kontroli (kopā ar dokumentiem)

B. ECPRD 2013. gada semināri un statūtos paredzētās sanāksmes

Notikums	Vieta	Datums
Semināri 2013. gadā		
„Pieredzes un risinājumu apmaiņa — IKT parlamenta pamatā”	Baku	28. un 29. novembris
„Modernās tehnoloģijas parlamentārā darba atbalstam — tradīcijas un uzdevumi”	Sanktpēterburga	19. un 21. septembris
„Jaunas nodokļu sistēmas”	Vīne	20. un 21. jūnijs
Procedūras un prakse ilgtermiņa valstu stratēģiju apspriešanai un apstiprināšanai parlamentos	Tallina	30. un 31. maijs
„Parlamentu bibliotēkas un arhīvi un to loma valstu vēstures un kultūras mantojuma saglabāšanā un aizsardzībā”	Parīze	31. maijs un 1. jūnijs
Seminārs „Parl@menti tīklā XI — digitālā parlamenta izveide”	Londona	2. un 3. maijs
„Parlamenta deputātiem pieejamā parlamentārā izpēte un informācijas avotu daudzveidība”	Prāga	3.–5. aprīlis
Statūtos paredzētās sanāksmes 2013. gadā		
Ikgadējā korespondentu sanāksme	Varšava	17.–19. oktobris
Izpildkomitejas sanāksme	Vīne	12. un 13. septembris
Izpildkomitejas sanāksme	Stokholma	21. un 22. marts

Publicēja
Direktorāts attiecībām ar valstu parlamentiem,
Prezidentūras ģenerāldirektorāts
Eiropas Parlaments
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>